

מתאגרף אבינרי (1923)
מכות בלי לדעת אנגליה

אחד העם בתל-אביב. אולם לחניכיו לא היה נגד מי להתמודד, מכיוון שהבריטים לא הסכימו להתאגרף עם הנייטיבס.

רק בשנת 1928, כאשר עגנו ביפו שתי ממשות מוקפות חצי אטריס מהשתות, ר" מלחיהן עמדו לערוך תחרות איגרוף, ביק" שו הם מהנציב העליון שימצא להם מתאגרף מקומי בעל רמה. הנציב העליון התקשר עם יהודה נדיבי, מזכיר העיר תל-אביב, שימצא לו אדם כזה. נדיבי מצא את אמיל. אולם נדיבי אמר לשלוח לנציב העליון את משקלו של אמיל; וכך, כשעלה הצעיר התל-אביבי לזירה בשדה-התעופה ברמלה, בנוכחות קהל של חמשת אלפים חיילים בריטיים, נוכח הוא לדעת שיריבו הוא מת-אגרף כבד. סך הכל: 95 קילוגרם. משקלו של אמיל: 66. אמיל רצה לסעון שחלה כאן אי-הבנה, אולם הוא לא ידע אנגלית והשופט לא הבין מה רצה לומר. גם שלושת מלווי של אמיל, ביניהם המשורר אלכסנדר פן, שהיה מתאגרף עוד במוסקבה, לא ידעו אנגלית. אמיל החל להתמודד נגד סימון אלברט הרחי, האלוף במשקל כבד של הממסדת רויאל אוק.

המרשל טפח עץ הגב. המלחים ה- בריטים, שהיו כבר שיכורים, צעקו אל עבר הרחי לחסל את היהודי. אולם אמיל, שהבין כי האנגלי יתקוף אותו מרחוק, כידן שידיו ארוכות, התנפל מיד עם צלצול הגונג על האנגלי, המסיר עליו מכות בכל אבריו. בשני הסיבובים הראשונים צבר אמיל יתרון נקודות. האנגלים שהופתעו מעמידתו החלו לעודד אותו, אולם בסבוב השלישי הכריע משקלו של האנגלי. שופט התחרות היה המגיזר קרטה, ראש משטרת חברון, אשר כעבור שנה היה אחראי לטבח יהודי חברון. למרות שנוצה, זכה אמיל בשעון כסף, נושא חתימתו של הנציב העליון הלורד פלומר.

כעבור שנה ייסד אמיל את מועדון בני-ליאונד, מועדון האיגרוף הראשון בארץ ישראל, ואירגן תחרויות עם מתאגרפים מצ' ריים וסוריים. אותה תקופה פנה אליו אחד מראשי הישוב, שמואל סולקובסקי, ביקש ממנו להדריך את בנו של סולקובסקי. אחר כך מפקד חיל האוויר דן סולקובסקי. חניכים אחרים של אמיל היו אלוף שלמה שמיר, אלוף-משנה פלדנקריין וחיים ויון, ראש המדרשה לחינוך גופני.

על ההערכה לה זכה אמיל מעיד הסיפור הבא. בשנת 1934 הופיע אמיל במפקדת חיל האוויר הבריטי ברמלה, כדי להזמין את מפקד הבסיס לחלוקת פרסים בתחרות איג' רוף. במשרדו המפקדה פגש אמיל את דב הוג, שבא אז לקבל רשיון טיס ראשון עבור טיס ספורטיא. שניהם המתינו למפקד. אמיל נקרא אליו ראשון. כאשר יצא החוצה טפח לו דוב הוג על שכמו: "כנראה שכדי להת-קבל אצל מרשל פירס עלי לדעת טוב איגרוף."

ספורט

כדורגל

איך נפלו גיבורים?

על משחקי הכדורגל של השבת האחרונה, במסגרת גביע העשור, כותב שייץ גלזר:

סוף סוף, אחרי הרבה שבתות, לא יצא לי לשחק ה-שבת. יכולתי ללכת כמו כל אזרח הגון לאצטדיון, לפצח פיס-סוקים, לצעוק בור, להתמרמר נגד הש-פט בלי פחד שיגרש אותי, ולראות איך שאחרים שופכים את

הזיעה ושוברים את הרגלים. מה להגיד לכם, אלה חיים אלה. בחיפה שיחק הפועל חיפה נגד בית"ר תל-אביב ויצא בתיקו 1:1. כמעט שנדהמתי כשמעתי את התוצאה. לא האמנתי שהגיי כורים של חיפה, שניצחו אותנו, יצאו תסקי עם שוכב כמו בית"ר ועוד שציקובסקי הגדול יפספס פנדל. חוץ מזה התפלאתי מאוד שציקובסקי בכלל שיחק. קיבלתי מכתבים מהאוהדים של הפועל חיפה שהוא שוכב פצוע. תוך שבוע גרפאים? כנראה שיש לו רגליים מיוחדות. אבל נעזוב את הפועל חיפה. אני רק מחכה שהם ירדו מהגביע, יש לי כשבילים חומר עד מאחורי הראש.

אפילו לא קילדו. רציני לראות את

שמשון משחקת נגד הפועל ירושלים, מפני שמשון הפחיעה הרבה פעמים בזמן האחרון ורק בשבוע שעבר ניצחה את הפועל במתגן 2:1, ואני אוהב לראות הפתעות. בהתחלה אמנם התקפה שמשון חזק ואפשר היה לחשוב שהיא תעלה עוד פעם לחצי-הגמר, כמו בגביע המדינה. אבל פשוט לא הלך להם. למה שאני אדבר? שמעו מה שאומר המנצח שלהם אברהם שרעבי, המ-נהל את קו ירושלים-תל-אביב באגד: "יום שחור! דגל שחור! הכל שחור! אפילו פציה הגדול הכושב. הם נדבכו אחד מהשני באיך לא רצתו לשחק. בכרם הורידו את הדגל עד חצי התורן." יש לו מלים מפוצצות, לזה.

בצד השני של הקו, בירושלים, מצאתי את השוער של הפועל ירושלים, שיראזי, העובד על אותו קו שאני עובד בו, ו-שאלתי איך קרה שקבוצה כמו שלו, שלא עושה הפתעות, הפחיעה וניצחה את שמשון 4:0. אמר לי שיראזי: "מוזמן שבא המאמן קיש לקבוצה, יש התקדמות. פעם היתה הקרבה. היום יש הבנה. אנחנו עוד נפתיע." אני לא רוצה להוסיף שהוא גם ביקש ממני לכתוב שהוא הצטיין במשחק, מפני שהוא באמת הצטיין.

מה יש להגיד על המשחק? שמשון שיחקו בהקרבה, אפילו יותר מדי כל הזמן ה-פלאתי איך הפועל ירושלים לא החזירו להם בעד הבעיטות שקיבלו ברגליים. אפילו לא קיללו אותם. הם פשוט שיחקו בשקט, לאט, חיכו שמשון יתעייפו ואז קרעו אותם א-רבע פעמים. אם זאת היתה קבוצה אחרת לא היה איכפת לי, אבל שמשון, באמת חבל. צר לי עליכם אנשי שמשון, איך נפלו גיבורים?

היסטוריה

המתאגרף הראשון

"ביום ה-9 באוקטובר סודרה ברמלה התחרות גדולה במלחמת האיגרוף, בה הש-תתפו טובי המתאגרפים של אגרות המלחמה העוגנות ביפו. מטעם המכבי תל-אביב הש-תתף האי אמיל רבלסקי. בהתאם למסורת ה-ידיניטיב, שאין לבריות להיות מנוצח על ידי נייטיב, העמידו נגד חבר המכבי בחור כארוזים שאין כמוהו בכל האניה... ההת-חרות נגמרה בלי תוצאות אולם על חשבון האנגלי ימות נקודות המאשר על חש-בון מתנגדו. לרות הצדדות הזה הריעו כל האופיצרים לכבוד חבר המכבי שקיבל פרס - שעון כסף."

בנוסף זה כיסה הארץ, לפני 30 שנה בדיוק, את תחרות האיגרוף הראשונה ש-נערכה בארץ-ישראל, בהשתתפות מתאגרף יהודי. המתאגרף היה אז עמיאל רבלסקי, המוכר כיום כמציל אמיל אבינרי. כאשר עלה אמיל מגרמניה היה בן 18 בלבד. אולם הוא היה כבר מתאגרף בעל ותקי, שהשתתף עלה 57 קרבות, נוצח רק ב-3 וסיים בתיקו ב-18 במשך. מיד כשעלה מונה למדריך איג' רוף במועדון מכבי, ששכן במרתף ברחוב

הנוער פונה לאו"ם!

לרגל "יום או"ם", מוכרז בזה על

תחרות ארצית

לכתיבת אגרת לאו"ם

שתסביר את ההכרח במדינה ישראלית גדולה וחזקה - בגבולותיה ההסטוריים של המולדת - לבטחוננו, שלומנו ושגשוגו של האזור והעולם כולו.

האגרת המצטיינת תישלח לאו"ם

ולבעל האגרת יוענק במעמד חגיגי פרס: כל כתבי פרופ. יוסף קלוזנר.

התחרות פתוחה לבני נוער בגיל 14-18. האגרות תימסרנה לחוות דעת חבר שופטים מורכב מאישי ציבור.

המועד האחרון להגשת האגרות: 20.11.58 לפי הכתובת:

ועדת תחרות האגרת לאו"ם
ליד נציבות בית"ר
ת.ד. 4574, תל-אביב

התאמי בספרי"ל שער

קנית לראות

רק להל רק
רילאק
חברת
SYRIAL
Vitalipon A.G. Zürich

סודרו סיניר

"הדר" הוצאת ספרים בע"מ
רח' הרצל 10, תל-אביב, טלפון 67132, ת.ד. 2993

הגשר על נהר קוואי

מאת פייר בול

מצרפתית: עמנואל בארי

רומן ממבחר הספרות הצרפתית המודרנית על חיילים בריטיים בשבי יפני. פעולות קומנדו מרתקות. העלילה מתחוללת בג'ונגל ליד תאילנד.

ספר גדוש מתח נפשי שזכה לתפוצה עצומה מיד עם התפרסמו והועלה על בד הקולנוע.

להשיג בכל חנויות הספרים המחיר 3.000 ל"י